

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग
सिंहदरवार, काठमाण्डौ

आर्थिक वर्ष २०७८/७९ का लागि एकल कर प्रशासन अन्तर्गत प्रदेश सरकारले सङ्कलन गरी स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा गर्ने सवारी साधन करलाई स्थानीय तहहरूबीच बाँडफाँट सम्बन्धमा प्रदेश सरकार, वागमती प्रदेशलाई गरिएको सिफारिस

सिफारिस मिति : २०७७/१२/२६ गते, बिहिबार

१. पृष्ठभूमि

सङ्घीय शासन प्रणालीको महत्वपूर्ण आधारस्तम्भको रूपमा वित्तीय सङ्घीयता रहेको हुन्छ। वित्तीय सङ्घीयताका विभिन्न अवयवहरू मध्येको एक भनेको सङ्घीय इकाइहरू बीचमा राजस्व अधिकारको बाँडफाँट हो। तहगत सरकारहरू बीचमा एकातर्फ खर्चको आवश्यकताका आधारमा राजस्व अधिकारको बाँडफाँट गरिन्छ भने अर्कोतर्फ समग्र राजस्व प्रशासनलाई मितव्ययी एवम् प्रभावकारी बनाउन र करदाताहरूको कर कानुन पालनालाई सहज तुल्याउन पनि तहगत सरकारहरूबीच राजस्व प्रशासन सम्बन्धमा आवश्यक समन्वय तथा सहकार्यको आवश्यकता पर्दछ।

नेपालको संविधानले सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको एकल तथा साझा अधिकारका विषयहरू सूचिकृत गर्नुका साथै तीनै तहको आर्थिक कार्यप्रणालीसम्बन्धमा समेत छुट्टाछुट्टै व्यवस्था गरेको छ। साथै तहगत सरकारहरू बीचको सम्बन्ध सहकारिता, सहअस्तित्व र समन्वयको सिद्धान्तमा आधारित हुने समेत प्रष्ट उल्लेख गरिएको छ। संविधानको उल्लिखित व्यवस्थालाई आत्मसात गर्दै प्रदेश र स्थानीय तहको एकल अधिकारक्षेत्र भित्र परेका घरजग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, सवारी साधन कर, मनोरञ्जन कर र विज्ञापन कर उठाउने अधिकारलाई अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ ले एकल कर प्रशासनको दायरामा ल्याई त्यसरी सङ्कलित राजस्व आयलाई प्रदेश र स्थानीय तहबीचमा बाँडफाँटको व्यवस्था गरेको छ।

एकल कर प्रशासन अन्तर्गत सवारी साधन करको दर निर्धारण र सङ्कलनको कार्य प्रदेश सरकारले गर्दछ भने त्यसरी सङ्कलित कर रकमको ६० प्रतिशतले हुने रकम प्रदेश सरकारलाई र ४० प्रतिशतले हुने रकम स्थानीय तहलाई बाँडफाँट गरिन्छ। साथै स्थानीय तहलाई बाँडफाँट हुने कूल रकमलाई प्रदेश भित्र रहेका स्थानीय तहहरू बीचमा बाँडफाँटको आधार र ढाँचा निर्धारणको अधिकार तथा जिम्मेवारी संवैधानिक निकायको रूपमा रहेको राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको रहेको छ। यसै व्यवस्थालाई कार्यान्वयन गर्ने क्रममा विगतका वर्षहरूमा जस्तै आगामी आ.व. २०७८/७९ का लागि पनि प्रदेश सरकारले सङ्कलन गरी स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा गर्ने सवारी साधन करलाई स्थानीय तहहरूबीच बाँडफाँटको आधार, ढाँचा र हिस्सा यस आयोगबाट निर्धारण गरी प्रदेश सरकारसमक्ष सिफारिस गरिएको छ।

२. कानुनी व्यवस्था

क. नेपालको संविधान

- धारा ६०. राजस्व स्रोतको बाँडफाँट: (१) सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले आफ्नो आर्थिक अधिकार क्षेत्र भित्रको विषयमा कर लगाउन र ती स्रोतहरूबाट राजस्व उठाउन सक्नेछन्। तर साझा सूचीभित्रको विषयमा र कुनै पनि तहको सूचीमा नपरेका विषयमा कर लगाउने र राजस्व उठाउने व्यवस्था नेपाल सरकारले निर्धारण गरे बमोजिम हुनेछ।

(७) सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच राजस्वको बाँडफाँड गर्दा सन्तुलित र पारदर्शी रूपमा गर्नु पर्नेछ।

- अनुसूची ६ - प्रदेशको अधिकारको सूची: क्र.सं.४ मा सवारी साधन कर समेत रहेको।
- अनुसूची ८ - स्थानीय तहको अधिकारको सूची: क्र.सं.४ मा सवारी साधन कर समेत रहेको।

ख. अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४

- दफा ५. एकल कर प्रशासन: (१) यस ऐन तथा प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि संविधानको अनुसूचीमा प्रदेश र स्थानीय तह दुबैको अधिकारसूचीमा रहेका देहायको कर देहाय बमोजिम लगाइने र उठाइनेछ:-

(क) सवारी साधन करको दर प्रदेशले लगाउने र उठाउने,

तर टाँगा, रिक्सा, अटोरिक्सा र विद्युतीय रिक्सामा सवारी साधन करको दर गाउँपालिका वा नगरपालिकाले लगाउने र उठाउनेछ।

- दफा ६क. सवारी साधन करको बाँडफाँट: (१) दफा ५ उपदफा (१) को खण्ड (क) बमोजिम प्रदेशले लगाएको र उठाएको सवारी साधन करबाट उठेको रकम प्रदेश सरकारले प्रदेश विभाज्य कोषमा जम्मा गर्नेछ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम प्रदेश विभाज्य कोषमा जम्मा भएको रकममध्ये साठी प्रतिशत प्रदेश सरकारलाई र चालीस प्रतिशत स्थानीय तहलाई बाँडफाँड गरिनेछ।

(३) उपदफा (२) बमोजिम प्रदेश विभाज्य कोषमा जम्मा भएको रकममध्ये प्रदेश सरकारले प्राप्त गर्ने रकम प्रदेश सञ्चित कोषमा दाखिला गरिनेछ र स्थानीय तहलाई प्रदान गरिने रकम स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा गरिनेछ।

(४) उपदफा (३) बमोजिम स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा भएको रकम संविधान र यस ऐनको अधीनमा रही आयोगले निर्धारण गरेको आधार र ढाँचा बमोजिम प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई बाँडफाँड गर्नेछ।

(५) उपदफा (४) बमोजिम बाँडफाँटबाट प्रत्येक स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रकम प्रदेश सरकारले मासिक रूपमा सम्बन्धित स्थानीय सञ्चित कोषमा जम्मा गर्नु पर्नेछ।

(६) यस दफा बमोजिम बाँडफाँट हुने रकम आर्थिक वर्षको अन्तिम महिनामा हिसाब मिलान गरिनेछ।

३. सवारी साधन कर बाँडफाँटको सिफारिसमा प्रयोग गरिएका तथ्याङ्कको स्रोत

सवारी साधन करलाई प्रदेश भित्रका स्थानीय तहहरूबीचमा बाँडफाँटको हिस्सा निर्धारण गर्दा विभिन्न स्रोतहरूबाट तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको छ, जसको विवरण यसप्रकार रहेको छ:

क्र.सं.	सूचक	स्रोत
१.	जनसङ्ख्या	राष्ट्रिय जनगणना २०६८, केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग
२.	सडकको लम्बाइ	सडक विभाग, शहरी विकास तथा भवन निर्माण विभाग र स्थानीय पूर्वाधार विभाग
३.	वनले ढाकेको क्षेत्रफल	वन तथा वातावरण मन्त्रालय

४. सवारी साधन कर बाँडफाँटको हिस्सा सिफारिस गर्न लिइएका आधार र ढाँचा तथा सोको व्याख्या एवम् विश्लेषण

आ.व. २०७८/७९ का लागि प्रदेश सरकारले सङ्कलन गरी स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा गर्ने सवारी साधन करलाई प्रदेश अन्तर्गतका स्थानीय तहहरू बीचमा बाँडफाँट सम्बन्धमा यस आयोगले अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ६क. को उपदफा (४) ले गरेको व्यवस्थाबमोजिम देहायको आधार र ढाँचा निर्धारण गरी बाँडफाँटको हिस्सा सिफारिस गरेको छ:

क्र.सं.	सूचक	भार प्रतिशत
१.	जनसङ्ख्या	४५%
२.	सडकको लम्बाइ	४५%
३.	वनले ढाकेको क्षेत्रफल	१०%

क. जनसङ्ख्या

प्रत्येक स्थानीय तहमा प्रयोगमा आउने सवारी साधनको सङ्ख्याको निर्धारण प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रूपमा सोही स्थान विशेषका जनताको सङ्ख्याले निर्धारण गरेको हुन्छ भने सवारी साधनको प्रयोगसँगै हुने सकारात्मक तथा नकारात्मक असर प्रभाव पनि स्थानीय जनतामा नै सबै भन्दा बढी परेको हुन्छ। यस अर्थमा सवारी साधनबाट प्राप्त हुने करको बाँडफाँटको एउटा महत्वपूर्ण सूचकको रूपमा सम्बन्धित स्थानीय तहका जनताको सङ्ख्या रहनुपर्ने हुन्छ। यसै यथार्थतालाई स्वीकार गर्दै, साथै समग्र सूचकको सङ्ख्या र सापेक्षित महत्वलाई समेत

ख्याल गर्दै सवारी साधन कर बाँडफाँटको हिस्सा निर्धारण गर्ने प्रयोजनार्थ स्थानीय तहको जनसङ्ख्यालाई ४५ प्रतिशत भार दिईएको छ।

ख. सडकको लम्बाइ

सडक सञ्जाल र सवारी साधनको सङ्ख्याबीचमा सीधा सम्बन्ध रहन्छ। जहाँ धेरै सवारी साधन हुन्छन्, त्यहाँ धेरै सडक विस्तारको आवश्यकता पर्दछ। जहाँ सडक सञ्जाल पुगेको हुन्छ, त्यहाँ सवारी साधनको आवागमन हुन्छ। सवारी साधन कर सङ्कलनको एउटा महत्वपूर्ण उद्देश्य भनेको ती सवारी साधन गुड्ने सडकको नियमित मर्मत सम्भार एवम् स्तरोन्नती गर्नु पनि हो। यस अर्थमा सवारी साधन करको बाँडफाँटको एउटा महत्वपूर्ण सूचकको रूपमा सम्बन्धित स्थानीय तहमा रहेको सडक सञ्जाल (सडकको लम्बाइ) लाई लिनु आवश्यक हुन्छ। अतः प्रत्येक स्थानीय तहको सडकको लम्बाइलाई सवारी साधन कर बाँडफाँटको एउटा आधार वा सूचकको रूपमा समावेश गरिएको छ। साथै समग्र सूचकहरूको सङ्ख्या र सडक लम्बाइको सापेक्षित महत्व समेतलाई ख्याल गर्दै यस आधारलाई ४५ प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ।

ग. वनले ढाकेको क्षेत्रफल

सवारी साधनको उपयोगमा वृद्धि हुँदा यसले वातावरणीय पक्षमा विस्तारै नकारात्मक असर पार्दछ। सवारी साधनको अत्याधिक प्रयोगले कार्बनजन्य प्रदुषणको समस्या सिर्जना हुन्छ। सवारी साधनहरूले निसृत गर्ने कार्बनजन्य प्रदुषणको उपयुक्त र भरपर्दो समाधानका लागि वन तथा हरियालीको संरक्षण र प्रवर्द्धनले सहयोग पुऱ्याउनेछ। वन क्षेत्रको विद्यमान अवस्थितिलाई कायमै राख्न तथा थप वन क्षेत्रको विस्तारका लागि स्थानीय तहले गरेका प्रयासहरूलाई कर बाँडफाँटको माध्यमबाट प्रोत्साहित गर्नुपर्ने हुन्छ। हाल स्थानीय तहगत रूपमा प्रत्येक वर्ष वनक्षेत्रको विस्तार सम्बन्धी विस्तृत सूचक उपलब्ध हुन नसकेको अवस्थामा विद्यमान वनको क्षेत्र सम्बन्धी प्राप्त पछिल्लो तथ्याङ्कलाई सवारी साधन कर बाँडफाँटको एउटा आधारको रूपमा समावेश गरिएको छ। साथै भविष्यमा वन क्षेत्रको विस्तारमा गरेको वार्षिक प्रगतिलाई समेत थप सूचकको रूपमा समावेश गर्दै लगिनेछ। सवारी साधन करको रकमलाई वन क्षेत्रको संरक्षण र विस्तारमा परिचालन गर्न सकियोस् भन्ने उद्देश्यका साथ स्थानीय तहको वनले ढाकेको क्षेत्रफललाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

उपरोक्त आधार र ढाँचामा रहेर आ.व. २०७८/७९ का लागि प्रदेश सरकार, वागमती प्रदेशले सङ्कलन गरी स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा गर्ने सवारी साधन करलाई सो प्रदेश भित्रका स्थानीय तहहरूबीचमा बाँडफाँटको हिस्सा संलग्न अनुसूची बमोजिम हुने गरी सिफारिस गरिएको छः

५. सवारी साधन कर सङ्कलन तथा बाँडफाँट र उपयोग सम्बन्धी सुझाव

क. सवारी साधन कर सङ्कलन सम्बन्धमा

- सवारी साधन कर सङ्कलनलाई विस्तार गर्ने क्रममा पछिल्ला वर्षहरूमा प्रदेश सरकारहरू बीचमा अस्वस्थ प्रतिस्पर्धाको लक्षण देखिन थालेको छ। विशेषगरी एक

प्रदेशमा दर्ता भएका सवारी साधनहरू अन्य प्रदेशमा ठाउँसारी भई आएमा राजस्व छुट दिने भन्ने नीति केही प्रदेश सरकारले अख्तियार गरेको पाईएको छ। यस किसिमको नीतिले समग्रमा सवारी साधन गरेको दायरा र राजस्व वृद्धि हुन सक्दैन, बरू सङ्कलन भैरहेको राजस्व गुम्ने अवस्थामा पुग्दछ। साथै प्रदेश-प्रदेश बीचको समन्वय र सहकार्यमा समेत प्रतिकूल असर पर्न सक्नेछ। अतः प्रदेश सरकारले सवारी साधन कर सङ्कलन सम्बन्धी नीति तय गर्दा अन्य प्रदेशहरूसँग समेत स्वस्थ समन्वय र सहकार्य रहने गरी प्रादेशिक गरेको दरमा सकेसम्म समानता रहने गरी निर्धारण गर्नु उपयुक्त हुनेछ।

- एक प्रदेशमा दर्ता एवम् नविकरण भएका सवारी साधनहरू अन्य प्रदेशहरूमा पनि निर्वाधरूपमा आवागमन गर्न पाउने व्यवस्था सुरक्षित रहेको छ। यसक्रममा कतिपय सवारी धनीले आँफूले तिर्नुबुझाउनुपर्ने सवारी साधन कर नेपाल भित्र आँफू जुन स्थानमा बसेको छ, सो नजिकै रहेको सवारी साधन कर उठाउने कार्यालयबाट बुझाउन मिल्ने व्यवस्था मिलाउँदा करदातालाई सहज हुनेछ भने त्यसरी सङ्कलन हुने राजस्वलाई प्रदेश-प्रदेश बीचको समन्वयमा सम्बन्धित प्रदेशमा हस्तान्तरण गर्न सकिनेछ। अतः यसतर्फ सम्बन्धित प्रदेश सरकारले ध्यान दिनु उपयुक्त हुनेछ। साथै आधुनिक सुचना प्रवधिको प्रयोग गर्दै विद्युतीय प्रणालीबाट सवारी साधन गरेको भुक्तानी व्यवस्था मिलाउँदा राजस्व भुक्तानी र सङ्कलनमा थप सहजता आउनेछ।

ख. सवारी साधन करको बाँडफाँट सम्बन्धमा

- प्रदेश सरकारले सङ्कलन गरेको सवारी साधन करको ४० प्रतिशतले हुने रकम स्थानीय तहहरूलाई बाँडफाँट गर्नुपूर्व स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा हुने र त्यस्तो कोषमा जम्मा भएको रकमलाई राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले सिफारिस गरेको हिस्सा बमोजिम प्रदेश सरकारले स्थानीय तहको सञ्चित कोषमा मासिक रूपमा हस्तान्तरण गर्दैजानुपर्ने कानुनी व्यवस्था रहेको छ। तर हालसम्मको अभ्यासमा प्रदेश सरकारहरूले सवारी साधन कर बाँडफाँटको रकमलाई मासिकरूपमा स्थानीय सञ्चित कोषमा जम्मा हुनेगरी हस्तान्तरण गरेको पाईएको छैन। यस किसिमको व्यवहारले एकातर्फ कानुनी व्यवस्थाको पूर्ण पालना हुन सकेको छैन भने अर्को तर्फ स्थानीय तहको स्रोत व्यवस्थापनमा कठिनाई उत्पन्न हुनसक्छ। अतः सबै प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई बाँडफाँट गर्नुपर्ने सवारी साधन करको रकम मासिक रूपमा स्थानीय सञ्चित कोषमा जम्मा हुने गरी हस्तान्तरण गर्नु आवश्यक देखिएको छ।
- प्रदेश सरकारले सङ्कलन गरेको सवारी साधन करलाई यथार्थ समयमा आधारित (Real Time Based) रहेर प्रदेश विभाज्य कोष र तत् पश्चात स्थानीय विभाज्य कोषमा स्वतः जम्मा हुने र मासिक रूपमा सम्बन्धित स्थानीय तहको सञ्चित कोषमा जम्मा हुने किसिमको विद्युतीय प्रणालीको स्थापना र सञ्चालन गर्न सक्दा सवारी साधन करको बाँडफाँटमा थप प्रभावकारिता र पारदर्शीताको विकास हुनेछ।

ग. सवारी साधन करको उपयोग सम्बन्धमा

सामान्यतया: सरकारले सडकलन गर्ने राजस्व आयलाई सरकारको आवश्यकता अनुसार जुनसुकै क्षेत्रमा विनियोजन र खर्च गर्न सक्ने भए तापनि सम्बन्धित करदाता प्रतिको जवाफदेहिता निभाउने क्रममा सडकलित राजस्वको प्रयोग कहाँ र कसरी भैरहेको छ भनि देखाउनु पारदर्शी सरकारको गुण हो। सवारी साधन कर सडकलनको कार्य सरकारको समग्र राजस्व आय सडकलनसँग मात्र आवद्ध नगरी यसको विशिष्ट उद्देश्यलाई समेत ख्याल गरिनु आवश्यक छ। सवारी साधन कर सडकलनको उद्देश्य सवारी साधनको सहज आवागमनका लागि आवश्यक सडक पूर्वाधारको विस्तार र मर्मत सम्भार गर्नुको साथै सवारी साधनको प्रयोगबाट उत्पन्न हुनसक्ने सम्भाव्य नकारात्मक असर तथा प्रभावलाई न्यूनीकरण गर्न आवश्यक नियन्त्रणात्मक उपायहरू अपनाउन आवश्यक स्रोतको व्यवस्थापन गर्नु समेत हो। यसै सन्दर्भमा सवारी साधन कर बाँडफाँटको रकमलाई प्रदेश तथा स्थानीय तहले मूलतः देहायका कार्यमा विनियोजन र खर्च गर्नु आवश्यक देखिन्छ:

- प्रादेशिक तथा स्थानीय सडकको नियमित मर्मत सम्भार गर्न,
- सडक सुरक्षा सम्बन्धी आवश्यक सङ्केत चिन्ह, सूचना र अन्य पूर्वाधार लगायतको स्थापना र नियमित मर्मत सम्भार गर्न,
- सवारी चालक तथा सहचालकहरू, यात्रुहरू र आम नागरिकहरूका बीचमा सडकको सुरक्षित उपयोग सम्बन्धी सचेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गर्न,
- सवारी साधनको प्रयोगसँगै यसबाट वातावरणमा पर्ने असरप्रभावलाई न्यूनीकरण गर्ने कार्य, मूलतः वनजङ्गलको संरक्षण र प्रवर्द्धन सम्बन्धी कार्यक्रम सञ्चालन गर्न,
- वातावरणमैत्री सवारीसाधनको प्रवर्द्धन गर्न,
- प्रदेश र स्थानीय तहको सार्वजनिक यातायात प्रणालीलाई व्यवस्थित बनाउन मूलतः बसपार्क, यात्रु प्रतिकालय तथा सार्वजनिक शौचालय निर्माण लगायतका पूर्वाधार निर्माण गर्न।

अनुसूची

आर्थिक वर्ष २०७८/७९ का लागि प्रदेश कानून बमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई दिने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा प्रदेश सरकार, बागमती प्रदेशलाई गरिएको सिफारिस

क्र.सं.	जिल्ला	संकेत नं.	स्थानीय तहको नाम	सवारी साधन करको बाँडफाँट हिस्सा (%)
१	दोलखा	३०१०१	गौरिशंकर गाउँपालिका	०.५६२४७९%
२	दोलखा	३०१०२	बिगु गाउँपालिका	०.६५५२०५%
३	दोलखा	३०१०३	कालिन्चोक गाउँपालिका	०.४१९५४५%
४	दोलखा	३०१०४	बैतेस्वर गाउँपालिका	०.३८६९५९%
५	दोलखा	३०१०५	जिरी नगरपालिका	०.४३६१०४%
६	दोलखा	३०१०६	तामाकोशी गाउँपालिका	०.३७९१०९%
७	दोलखा	३०१०७	मेलुङ्ग गाउँपालिका	०.३६८३३२%
८	दोलखा	३०१०८	शैलुङ्ग गाउँपालिका	०.४८८४२६%
९	दोलखा	३०१०९	भिमेश्वर नगरपालिका	०.८५५९०४%
१०	सिन्धुपाल्चोक	३०२०१	भोटेकोशी गाउँपालिका	०.५१३९६३%
११	सिन्धुपाल्चोक	३०२०२	जुगल गाउँपालिका	०.४७०३९४%
१२	सिन्धुपाल्चोक	३०२०३	पाँचपोखरी थाङपाल गाउँपालिका	०.६०९३७९%
१३	सिन्धुपाल्चोक	३०२०४	हेलम्बु गाउँपालिका	०.६४१५७८%
१४	सिन्धुपाल्चोक	३०२०५	मेलम्ची नगरपालिका	२.७४२४१२%
१५	सिन्धुपाल्चोक	३०२०६	ईन्द्रावती गाउँपालिका	०.६४३२११%
१६	सिन्धुपाल्चोक	३०२०७	चौतारा साँगाचोकगढी नगरपालिका	२.५९१३९९%
१७	सिन्धुपाल्चोक	३०२०८	बलेफी गाउँपालिका	०.४३१८४०%
१८	सिन्धुपाल्चोक	३०२०९	बाह्रबिसे नगरपालिका	१.१६७४५२%
१९	सिन्धुपाल्चोक	३०२१०	त्रिपुरासुन्दरी गाउँपालिका	०.३३०४०३%
२०	सिन्धुपाल्चोक	३०२११	लिसंखु पाखर गाउँपालिका	०.४५२०१०%
२१	सिन्धुपाल्चोक	३०२१२	सुनकोशी गाउँपालिका	०.४६५०९०%
२२	रसुवा	३०३०१	गोसाईकुण्ड गाउँपालिका	०.४६१२०६%
२३	रसुवा	३०३०२	आमाछोदिङमो गाउँपालिका	०.२७८५१५%
२४	रसुवा	३०३०३	उत्तरगया गाउँपालिका	०.२३८४८९%
२५	रसुवा	३०३०४	कालिका गाउँपालिका	०.२२१६३२%
२६	रसुवा	३०३०५	नौकुण्ड गाउँपालिका	०.२२६२३०%
२७	धादिङ	३०४०१	रुबी भ्याली गाउँपालिका	०.३१०२७६%
२८	धादिङ	३०४०२	खनियाबास गाउँपालिका	०.२२१२८०%
२९	धादिङ	३०४०३	गङ्गा जमुना गाउँपालिका	०.३७४३९५%
३०	धादिङ	३०४०४	त्रिपुरासुन्दरी गाउँपालिका	०.४१६९२१%
३१	धादिङ	३०४०५	नेत्रावती डबजोड गाउँपालिका	०.३४२८८९%

क्र.सं.	जिल्ला	संकेत नं.	स्थानीय तहको नाम	सवारी साधन करको बाँडफाँट हिस्सा (%)
३२	धादिङ	३०४०६	नीलकण्ठ नगरपालिका	१.३९५०३०%
३३	धादिङ	३०४०७	ज्वालामुखी गाउँपालिका	०.३६८६६२%
३४	धादिङ	३०४०८	सिद्धलेक गाउँपालिका	०.३६४०९०%
३५	धादिङ	३०४०९	बेनीघाट रोराङ्ग गाउँपालिका	०.६७२२६७%
३६	धादिङ	३०४१०	गजुरी गाउँपालिका	०.४२९१३२%
३७	धादिङ	३०४११	गल्छी गाउँपालिका	०.४५२३३०%
३८	धादिङ	३०४१२	थाक्रे गाउँपालिका	०.४९६१०२%
३९	धादिङ	३०४१३	धुनीबेंशी नगरपालिका	०.४५३५०१%
४०	नुवाकोट	३०५०१	दुप्चेखर गाउँपालिका	०.४५९१४५%
४१	नुवाकोट	३०५०२	तादी गाउँपालिका	०.२९६९७६%
४२	नुवाकोट	३०५०३	सुर्यगढी गाउँपालिका	०.२३०८२९%
४३	नुवाकोट	३०५०४	बिदुर नगरपालिका	०.८४०३०१%
४४	नुवाकोट	३०५०५	किस्पाङ्ग गाउँपालिका	०.२३९६५९%
४५	नुवाकोट	३०५०६	म्यगड गाउँपालिका	०.३७६७४९%
४६	नुवाकोट	३०५०७	तारकेश्वर गाउँपालिका	०.३३६८२२%
४७	नुवाकोट	३०५०८	बेलकोटगढी नगरपालिका	०.८२५७१८%
४८	नुवाकोट	३०५०९	लिखु गाउँपालिका	०.२९१८५०%
४९	नुवाकोट	३०५१०	पन्चकन्या गाउँपालिका	०.३१८२१४%
५०	नुवाकोट	३०५११	शिवपुरी गाउँपालिका	०.५२७०८०%
५१	नुवाकोट	३०५१२	ककनी गाउँपालिका	०.४९४०९३%
५२	काठमाडौं	३०६०१	शंङ्करापुर नगरपालिका	०.५३४३१०%
५३	काठमाडौं	३०६०२	कागेश्वरी मनहरा नगरपालिका	०.६८२७०५%
५४	काठमाडौं	३०६०३	गोकर्णेश्वर नगरपालिका	१.१६५४०५%
५५	काठमाडौं	३०६०४	बुढानिलकण्ठ नगरपालिका	१.१७३३५७%
५६	काठमाडौं	३०६०५	टोखा नगरपालिका	०.९७०७६२%
५७	काठमाडौं	३०६०६	तारकेश्वर नगरपालिका	०.९५५२९२%
५८	काठमाडौं	३०६०७	नागार्जुन नगरपालिका	०.७६१०१२%
५९	काठमाडौं	३०६०८	काठमाण्डौ महानगरपालिका	१०.६५५१४८%
६०	काठमाडौं	३०६०९	किर्तिपुर नगरपालिका	०.७७३८००%
६१	काठमाडौं	३०६१०	चन्द्रागिरी नगरपालिका	१.०३०३२०%
६२	काठमाडौं	३०६११	दक्षिणकाली नगरपालिका	०.४३६३०९%
६३	भक्तपुर	३०७०१	चाँगुनारायण नगरपालिका	१.६०५२०४%
६४	भक्तपुर	३०७०२	भक्तपुर नगरपालिका	०.७३३८१४%
६५	भक्तपुर	३०७०३	मध्यपुर थिमी नगरपालिका	०.७३१५५६%
६६	भक्तपुर	३०७०४	सूर्यविनायक नगरपालिका	०.८८६९२७%
६७	ललितपुर	३०८०१	महालक्ष्मी नगरपालिका	०.६७३९३७%

क्र.सं.	जिल्ला	संकेत नं.	स्थानीय तहको नाम	सवारी साधन करको बाँडफाँट हिस्सा (%)
६८	ललितपुर	३०८०२	ललितपुर महानगरपालिका	२.७९४९८३%
६९	ललितपुर	३०८०३	गोदावरी नगरपालिका	१.१३४०४२%
७०	ललितपुर	३०८०४	कोन्ज्योसोम गाउँपालिका	०.२८५४९६%
७१	ललितपुर	३०८०५	महाङ्काल गाउँपालिका	०.३७०२२२%
७२	ललितपुर	३०८०६	बागमती गाउँपालिका	०.४४३३१२%
७३	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०१	चौरीदेउराली गाउँपालिका	०.५०७२७७%
७४	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०२	भुम्लु गाउँपालिका	०.४४८९४७%
७५	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०३	मण्डन देउपुर नगरपालिका	०.५२०२३३%
७६	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०४	बनेपा नगरपालिका	०.८८०८६६%
७७	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०५	धुलिखेल नगरपालिका	०.६३४७०७%
७८	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०६	पाँचखाल नगरपालिका	०.९८८३९४%
७९	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०७	तेमाल गाउँपालिका	०.४५८६९९%
८०	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०८	नमोबुद्ध नगरपालिका	०.६१२७५४%
८१	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०९	पनौती नगरपालिका	०.८२१५६६%
८२	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९१०	बेथानचोक गाउँपालिका	०.३८३२७६%
८३	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९११	रोशी गाउँपालिका	०.७१७८८४%
८४	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९१२	महाभारत गाउँपालिका	०.३२३३९३%
८५	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९१३	खानीखोला गाउँपालिका	०.३०४६४९%
८६	रामेछाप	३१००१	उमाकुण्ड गाउँपालिका	०.६७६१७९%
८७	रामेछाप	३१००२	गोकुलगङ्गा गाउँपालिका	०.६१३२३२%
८८	रामेछाप	३१००३	लिखु तामाकोसी गाउँपालिका	०.५१२३७३%
८९	रामेछाप	३१००४	रामेछाप नगरपालिका	१.६८७६५१%
९०	रामेछाप	३१००५	मन्थली नगरपालिका	१.०९८५८४%
९१	रामेछाप	३१००६	खाँडादेवी गाउँपालिका	०.६५६१८६%
९२	रामेछाप	३१००७	दोरम्बा गाउँपालिका	०.६०४५३५%
९३	रामेछाप	३१००८	सुनापती गाउँपालिका	०.४२६२५२%
९४	सिन्धुली	३११०१	दुधौली नगरपालिका	१.२१७०६१%
९५	सिन्धुली	३११०२	फिक्कल गाउँपालिका	०.५६८३३६%
९६	सिन्धुली	३११०३	तीनपाटन गाउँपालिका	०.८४७९०१%
९७	सिन्धुली	३११०४	गोलन्जोर गाउँपालिका	०.६६८६४८%
९८	सिन्धुली	३११०५	कमलामाई नगरपालिका	२.५०२२२२%
९९	सिन्धुली	३११०६	सुनकोशी गाउँपालिका	०.६४२२४५%
१००	सिन्धुली	३११०७	ध्याङलेख गाउँपालिका	०.३९७२१९%
१०१	सिन्धुली	३११०८	मरिण गाउँपालिका	०.६१२८१४%
१०२	सिन्धुली	३११०९	हरिहरपुरगढी गाउँपालिका	०.७४६६५४%
१०३	मकवानपुर	३१२०१	ईन्द्रसरोवर गाउँपालिका	०.४००८५२%

क्र.सं.	जिल्ला	संकेत नं.	स्थानीय तहको नाम	सवारी साधन करको बाँडफाँट हिस्सा (%)
१०४	मकवानपुर	३१२०२	थाहा नगरपालिका	१.७५२८७६%
१०५	मकवानपुर	३१२०३	कैलाश गाउँपालिका	०.४६१५६३%
१०६	मकवानपुर	३१२०४	राक्सिराङ्ग गाउँपालिका	०.४२२१४४%
१०७	मकवानपुर	३१२०५	मनहरी गाउँपालिका	०.६२९३४७%
१०८	मकवानपुर	३१२०६	हेटौडा उपमहानगरपालिका	२.२५२३४३%
१०९	मकवानपुर	३१२०७	भिमफेदी गाउँपालिका	०.६६७६६४%
११०	मकवानपुर	३१२०८	मकवानपुरगढी गाउँपालिका	०.३९०७८६%
१११	मकवानपुर	३१२०९	बकैया गाउँपालिका	०.८३०३२३%
११२	मकवानपुर	३१२१०	बागमती गाउँपालिका	०.६०५१४९%
११३	चितवन	३१३०१	राप्ती नगरपालिका	१.१६५८४३%
११४	चितवन	३१३०२	कालिका नगरपालिका	१.२६५०२७%
११५	चितवन	३१३०३	इच्छाकामना गाउँपालिका	०.४८१६३४%
११६	चितवन	३१३०४	भरतपुर महानगरपालिका	५.०८१३५८%
११७	चितवन	३१३०५	रत्ननगर नगरपालिका	१.०००८२७%
११८	चितवन	३१३०६	खैरहनी नगरपालिका	१.५९६०६३%
११९	चितवन	३१३०७	माडी नगरपालिका	१.५४५९७४%
			जम्मा	१००.००%

पुनश्च :

स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा हुने सवारी साधन कर रकमलाई माथी उल्लिखित हिस्साले गुणन गरी प्राप्त हुने रकम नै प्रदेश सरकारबाट सम्बन्धित स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रकम हुनेछ।